

ŘEZBÁŘSKÁ VÝSTAVKA

Při jedné z mých návštěv u pana Antonína KOTRNECE, když jsme si povídali o historii obce, mi prozradil, že se také zabývá řezbařinou. Po prohlídce několika jeho výtvorů jsem usoudil, že mezi námi žije člověk, který je obdarován mimořádným umem a dovedností. Takoví lidé jsou většinou velmi skromní a po popularitě nijak moc netouží. Pan A. KOTRNEC po dobu více jak 30 let, tvořil díla, o nichž věděli jen nejbližší z rodiny a dále příbuzní. Podle jeho slov ho k řezbařině přitáhl bratr Stanislav, který se usadil v Moravských Knínících u Kuřimi. Krátce před svou smrtí započal vyřezávat dílo, kterému dal název „Adam v ráji“. Když věděl, že ho pro těžkou nemoc nedokončí, tak svého bratra Antonína požádal, aby tuto rozpracovanou plastiku, velkých rozměrů a z dubového dřeva, dokončil právě on. Antonín ho vyslyšel. Stalo se tak v roce 1999 a od té doby se řezbářství věnuje soustavně. S prvními řezbářskými pracemi však začal již v roce 1974 a vytvářel je nejprve pro děti. Vůbec jeho prvním dílem byla 35 cm vysoká figurka s názvem „Dogonská soška“, vyřezaná z ořechového dřeva, částečně soustružená, představující představuje příslušníka jednoho Afrického kmene. Inspirací tohoto a mnoha jiných děl mu byla kniha s názvem „Umění černé Afriky“, mnoho jiných titulů a také novinových článků s fotografiemi, či časopisů.

K tomu, aby byl člověk dobrým lidovým řezbářem, musí neustále rozvíjet několik důležitých a ušlechtilých vlastností. Řezbář musí mít dobrou prostorovou představivost, trpělivost, vytrvalost, zručnost, smysl pro přesnost, cit i sílu, cílevědomost, pracovitost a také si musí na svou zálibu nalézt ten pravý čas, pohodu a v neposlední řadě mít pochopení svých blízkých. Všemi těmi vlastnostmi pan A. KOTRNEC oplývá vrchovatě a svou píli a vytrvalostí docílil toho, že vytvořili díla hodná obdivu. Do dnešního dne jich zhotovil přes 50 a to nejenom figurky, ale také reliéfní plastiky, alegorie, antické motivy, výjevy z Ráje, a vyřezává také Betlém, čítající 19 figur lidských postav a zvířátek a dva stromy. Jediné toto dílo je stále nedokončené a každým rokem nějaká figurka přibude. Vloni to byla postava cukráře. Pustil se i do vyřezávání částí nábytku, jako jsou opěráky židlí a soustružené nástěnné poličky.

I po dovršení osmdesátky, kterou oslavil loni, mu nechybí inspirace, elán a chuť do práce a tak jeho celoživotní dílo není ještě zdaleka dokončeno. Pan KOTRNEC je ve svém věku 80 let nadále obdařen tvůrčím duchem. V řezbě našel ušlechtilou zálibu a svá díla tvoří s opravdovou láskou. Nevytváří je na prodej, ale dělá je s radostí pro radost sobě i druhých a obdarovává jimi hlavně své blízké a známé.

Řezbář z Morašic však nemyslí jen na sebe, ale také na to, aby vychoval svého nástupce a tak řezbářskému řemeslu naučil svého vnuka Romana CYREKA (rozený PIŠKULA), který se po svatbě přestěhoval do nedalekých Petrovic.

Bylo by asi velkou škodou, kdyby tato dovednost zůstala jen v kruhu rodinném, a proto jsem panu A.KOTRNCOVI navrhl, že jeho díla představím morašické veřejnosti. Souhlasil a navrhl mi, že bych je mohl doplnit ještě o výtvary jeho vnuka. Oba dva svou tvorbu představili morašické veřejnosti ve dnech 24. a 25. ledna 2009 na výstavce s názvem „Dovednost a um Morašických občanů“, kterou uspořádala kulturní komise při OÚ v Morašicích ve spolupráci s Místní knihovnou. Bylo na ní k vidění celkem 57 exponátů. Z toho bylo 11 řezeb z dílny Romana CYRKA, který na výstavu dodal i největší výtvar přes 90 cm vysokého „Draka“. Ten se nejvíce líbil malým dětem, kteří se u něho nechávali fotit. O výstavu byl mimořádný zájem a přišli na ni i někteří přespolní. Pan A. KOTRNEC byl na výstavě přítomen osobně a to po celou dobu jejího trvání. Návštěvníci se živě zajímali o jeho díla a zvědavě se ho vyptávali na techniku a postup řezby, dále na to jak dlouho trvá něco vyřezat a spoustu

dalších otázek, na které pan KOTRNEC všem rád odpovídal. Mnozí návštěvníci si tu připadali jako by se ocitli v zavedené galerii. Výstavu za oba dva dny shlédlo téměř 80 návštěvníků a jejich dojmy nejlépe vystihují zápisy na pamětní listy. Z listů například vyjímám“ ... úžasné, je neuvěřitelné, že mezi námi je takový umělec ... „, nebo „, ... za velice zdařilou výstavu děkují ...“. Slova chvály a poděkování zazněla téměř ze všech úst návštěvníků. Na závěr výstavy vyslovil své poděkování i organizátor výstavy Emil VEIS, předseda Kulturní komise, kronikář a knihovník v jedné osobě a oběma řezbářům popřál do dalších let hodně zdraví a tvůrčího ducha.

Nafotil a zapsal
Emil VEIS
kronikář obce Morašice u Znojma